

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

19

IN NEDERLAND 50 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

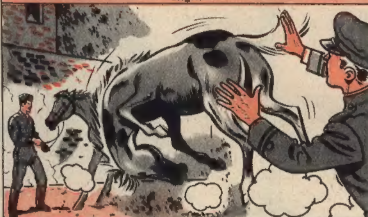
NASELLO

NASELLO

Rond het jaar 1930 kocht een Italiaans kavalerie-regiment een nieuwe reeks paarden..

Kommandant Giachetti, de bevelhebber van het regiment, en de veearts komen de nieuwe rijdieren bekijken...
Wat denk je er van, mijn beste Volponi ?...
Niet kwaad !... Jong en handelbaar... Wij zullen er goede dravers kunnen van maken !

Daarmee ben ik niet eens, mijn beste vriend ! Kijk maar eens naar dat groot nerveus paard...
Een soldaat heeft het aan het schrikken gebracht...

Het africhten van de nieuwe paarden is begonnen, maar het vreemde wit-zwarte nerveuse dier blijft nog altijd even weerbarstig...

Wij moeten het tam krijgen !... Wij hebben geen geld te verspillen, dat paard moet getemd worden !

Spijts de instrukties van de kommandant...
Het gaat niet, kommandant ! Die Nasello blijft ontembaar ! Wij moeten het laten lopen, want er liggen reeds drie ruiters in het hospitaal !

Weer dat duivelsjong ?... Nu is het genoeg ! Maak er een trekpaard van !

Wij zullen eens zien of je nog zo fier zult zijn tussen de dissels !
Korporaal Ricci zal er wel zijn plan mee trekken !

Men zal Nasello inspannen. Korporaal Ricci, de chef van de ravitailleringsdienst wil er korte metten mee maken...
Ha! Ha! Daar is dat prachtig dier! Wat een eer voor een korporaal zo'n volbloed in zijn kar te krijgen.

Maar plotseling gaat het dier woest aan het steigeren...

Bij de kommandant...
Nu is het genoeg ! Wij zullen dat vervloekte paard verkopen, want anders zal het mijn heel regiment uitroeien !

Tijdens de verkoop...
Maar dat is een raspaard...
Wat geef je er voor? Je kan het dadelijk meenemen...

De koop wordt gesloten. Nasello is verkocht, maar wanneer men het paard wil meenemen...
iiiiiiii iiiiiii

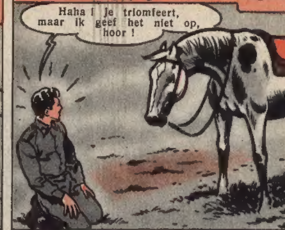
De jongeman had dadelijk gezien dat het een echt raspaard was. Het fiere karakter van het dier had hem onmiddellijk bekoord. Hijzelf is ook tamelijk koppig!... Nasello voelde onmiddellijk dat de jonge luitenant zijn nieuwe meester was, want het paard liet zich gedwee meevoeren. Wat zou de nieuwe meester van hem willen maken?

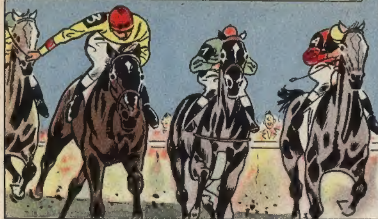

Het startsein wordt gegeven. Onmiddellijk neemt Rezzi de leiding.

Nadat de koers voor de drie vierden verlopen is, biedt alleen Nasello nog weerstand aan Rezzi.
Bravo, kerel !... Nu weet je meteen dat je de tweede plaats zult verwerven !
Ik sta je de tweede plaats graag af, mijnheer de graaf. Ik ben tevreden met de eerste !...

En dan gebeurt het onverwachte : Rezzi wordt voorbijgestoken, en Filiponi rijdt op zijn Nasello de zege tegemoet!
HOP !... HOP !...
WEL, VERDORIE !...
HOERA !

De overwinning van Nasello op Rezzi is sensationeel...
Mijnheer Filiponi, men vraagt je zeer dringend!
Bravo !
Bravo !

Wie vroeg me ?
Kolonel Rodano, de voorzitter van het selektiekomitee voor de nationale militaire ploeg. Je krijgt de grootste kans van je leven!

De jonge officier wordt voorgesteld aan kolonel Rodano...
Hartelijk gefeliciteerd, luitenant ! Ik stel je een plaats voor in de Italiaanse ploeg voor de Steeple-Chase van Barcelona. Ruiters als jij zullen de Italiaanse kleuren eer aan doen ! Wat denk je van mijn voorstel ?
Ik aanvaard het graag, kolonel !

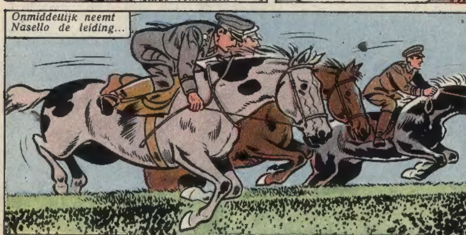

De grote dag is aangebroken te Barcelona. In de bevoegde middens stijgt de onrust. De kansen van al de deelnemers worden afgewogen. De Spanjaarden starten als favorieten, de Duitsers en de Engelsen worden als zeer gevaarlijk aanzien. In het Italiaanse kamp blijft men nochtans optimist. Men rekent op Nasello, die in het buitenland nog niet bekend is...
BARCELONA HET PARK

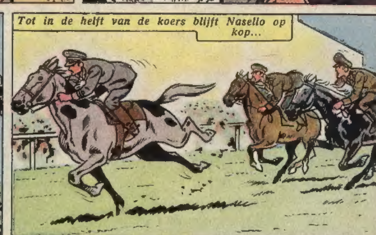

Kolonel Rodano maakt zich niettemin zorgen...
Heb ik Filiponi niet wat al te vlug ingezet? Rezzi was een doorwinterd kampioen... Indien Nasello tegenvalt, dan heb ik mij belachelijk gemaakt.

Filiponi, ben je zeker van je paard ?... Ik heb vernomen dat Nasello wispelturig en wild is. Dat is gevaarlijk, want de eer van Italië staat op het spel !
RIO
Nasello is een fier paard, maar het is ook loyaal, kolonel! Het zal de koers tot het einde volhouden !

De deelnemers worden verzocht zich aan de start aan te melden.
Ik stel al mijn vertrouwen in jou, luitenant. Veel geluk!... En opgepast voor de Spanjaard Orlandez !

Het startsein wordt gegeven...

Onmiddellijk neemt Nasello de leiding...

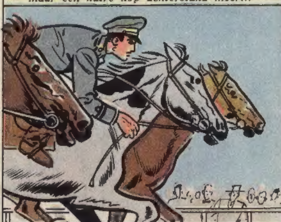

Tot in de helft van de koers blijft Nasello op kop...

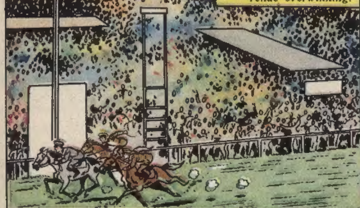

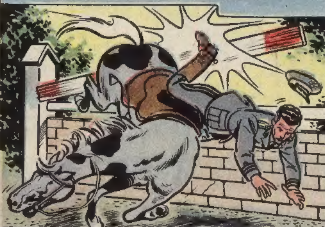

Dank zij deze schitterende overwinning verwierven Nasello en Filiponi een wereldfaam. Deze reputatie werd op alle koersvelden bevestigd. Nasello won zoveel paardenkoersen, dat men zich doorgaans de vraag stelde « Wie zal de tweede zijn? »... Jarenlang was Nasello steeds nummer een. Helaas ! het dier werd ouder en op zekere dag te Amsterdam...

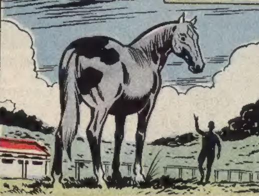
?

Nasello is in zijn geboorteland Piemont gestorven. Zijn meester, kolonel Filiponi, bleef ontroostbaar, en heeft ter nagedachtenis aan zijn trouwe draver, nooit een ander paard bereden.

Einde.

Volgende week : WOLFGANG AMADEUS MOZART

ONDER ONS VERMA

Moeder

WANNEER de leraar of de lerares als tema voor een opstel het heerlijke woord «Moeder» geeft, dan doen wij ons best om over dat rijk onderwerp enkele mooie zinnen te schrijven. Maar werkelijk voelen wat een moeder is, dat doet men jammer genoeg maar pas wanneer men geen moeder meer heeft.

Men herinnert zich zijn leven lang op allerlei ogenblikken de woorden van moeder, haar gebaren, haar vrome levenswijze, haar gezond verstand, haar liefde voor de klein dingen, haar aanmoedingen tot verwezenlijking van onze idealen, haar aanwezigheid in de moeilijke uren, in één woord : haar moederliefde.

Met geld en tijd en werk kan men zeer veel dingen vervangen op de wereld, maar een tweede moeder kan men nooit vinden.

En wanneer je vrienden of vriendinnen hebt, die geen moeder meer hebben, of nooit hun moeder hebben gekend, wees dan vriendelijker, behulpzamer, kameraadschappelijker voor deze vrienden, want zij hebben meer dan alle anderen nood aan echte vriendschap.

IK HOOP...

dat ik nooit van mijn leven z[...] moeten scheiden van Kuifje, z[...] schrijft Emiel-Lucien Carton va[...] Aerdenhout (Noord Holland)[...] « Alles is even meesterlijk in he[...] meesterlijke **Kuifje. Kuifje** [...] spannend, adembenemend, boelen[...] leerzaam, mooi, goed verzorgd, e[...] prima van tekeningen. Nooit he[...] ik zulke machtige tekeningen ge[...] zien ! Wil je dit vertellen aan [...] je tekenaars en schrijvers ? » Al[...] dit geen entousiaste lezer is, da[...] vraag ik mij af, wat entousiast[...] mensen wel zijn... Beste dank[...] Emiel !

Baasje Abels, veertien jaar, Pera[...] Barat, 103, Soerabia (Indonesië)[...] *verzamelt postzegels en zou wille[...] korresponderen met postzegelverza[...] melaars. Onze vriend verzamelt even[...] eens prentbriefkaarten. Men mag he[...] schrijven in het Nederlands, Enge[...] of Frans.*

Erwin Embrechts, Gelmelstraat, 12[...] Hoogstraten, *zoekt een Kuifje[...] vriend om postzegels te ruilen, lief[...] een jongen van ongeveer 13 jaar. Me[...] mag Erwin schrijven in het Neder[...] lands of in het Frans.*

Tan Giok Lan, Djl Mangha, Besa[...] VII/13, Djakarta (Indonesië), [...] *16 jaar oud en zou graag met ee[...] Belgische Kuifjeslezer willen korres[...] ponderen in het Nederlands of in he[...] Engels.*

Tioe Kioen Njan, Djl Pasar Lama[...] 32, Depok, Bogar (Indonesië) *zoekt ook een Belgisch korrespon[...] dent.*

Thing Kwie Toun, Djl Permagaan[...] 310, Bogar (Indonesië) *zoekt even[...] eens een jongen in België als korres[...] pondent.*

Paul Kettenis, Goudse Wagenstraat[...] 8a, Rotterdam, *zou graag willen[...] korresponderen met een jongen ui[...] Suriname of de Nederlandse Antillen[...] en postzegels ruilen met jongens va[...] 13 à 16 jaar. Paul belooft zijn kor[...] respondenten, dat hij hen van elk[...] nieuwe Nederlandse serie die uitkom[...] een exemplaar zal sturen ! Hij ver[...] zamelt alleen postzegels van Neder[...] land en overzeese gebieden, van En[...] geland en van de Engelse koloniën[...] Zijn korrespondenten mogen hem ze[...] gels uit alle landen vragen. Men ma[...] hem schrijven in het Nederlands o[...] in het Engels.*

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Tony Detaille, Singelbeekstraat, 35H, Hasselt (Limburg) *zou graag willen korresponderen met een Hollands lezer van 13 à 14 jaar. Tony verzamelt postzegels en prenten en houdt veel van luchtvaart.*

Kees van Houten, Lindestraat, 12 A, Leiden (Nederland) *zou willen korresponderen met een Engelse Kuifjeslezer die postzegels verzamelt.*

Stef Crols, Oude Vaartstraat, 27, Turnhout, *zou graag korresponderen en punten ruilen. Stef interesseert zich voor voetbal.*

Edmond Wijns, Loostraat, 197G, Heist op den Berg, *wil korresponderen met Kuifjeslezers uit alle landen. Edmond verzamelt postzegels.*

Jozef Truijens, Michel Janssensstraat, 79, Scherpenheuvel, *zou graag korresponderen met Kuifjeslezers, bij voorkeur uit Nederland, Canada, Italië of Kongo. Jozef schrijft en leest alleen Nederlands. Hij verzamelt sigarenbandjes, luciferdoosjes en postzegels, en zou ze ook graag ruilen.*

Guy Delaporte, avenue des Combattants, 94n, Court-Saint-Etienne, *zou graag korresponderen met een Vlaamse of Nederlandse Kuifjeslezer.*

José Abbuquerque, Avenida Goao Crisostono, 8, 4 D. Lissabon, *(Portugal),* zou graag in het *Frans* willen korresponderen met Kuifjeslezers van 12 à 14 jaar.

J.-M. Pierret, rue Trognoy, 36, Longlier (Luxembourg) *is 14 jaar oud en zou graag met een Vlaamse of Nederlandse Kuifjeslezer willen korresponderen.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

GELEERD

Enkele buurvrouwen ondereen.

— Onze Willy wordt al een hele baas. Hij leert Frans en algebra. Toe, Willy, zeg eens aan madame hoe men « goedendag » moet zeggen in 't algebra.

LASTIGE VRAAG

— Zijn we dan werkelijk uit stof gemaakt, vader ?

— Welja, Janneman, iedereen is uit stof gemaakt !

— En hoe komt het dan, dat wij geen slijk worden als het regent ?

TEKENLES

DE meester had tekenles gegeven. Toen iedereen gedaan had, kwam hij kijken. Een van zijn leerlingen had zijn blad helemaal zwart gekleurd.

— Wat betekent dat ? vroeg de meester kwaad.

— Dat is een negergevecht in de nacht, meester !

GESCHIEDENIS

Meester : Hoe is Karel I gestorven ?

Jantje : Hij werd onthoofd en overleed aan de gevolgen van z'n verwondingen.

(Jan Van de Vijver, Halle.

WAT ZE NIET KON

EEN meisje fietste. Ze reed opeens tegen een heer aan. De heer was woedend en zei :

— Kan je niet bellen ?

Toen antwoordde het meisje :

— Ik kan wel bellen, maar ik kan niet fietsen !

(P.P. Klink, Blaricum (Nederland.)

NOG ZO DOM NIET!

Moeder : Peter, laat kleine broer ook eens met de slede spelen. Om de beurt, dat is eerlijk.

Peter : Maar dat doen wij moeder, hij rijdt ze de berg op en ik de berg af !

(Micheline Jeanpierre, Schaarbeek.)

IN DE KLAS

Meester : Jantje, waarom zegt de pastoor altijd « Waarde parochi(h)anen » ?

Jantje : Omdat er een haan op de kerktoren staat.

Meester : En moest er nu een hen op staan ?

Jantje : Dan zou de priester zeggen : « Waarde parochiehennen » !

(Peter Van de Vijver, Halle.)

RAADSELTJES

1. Hoe diep is de zee ?
2. Welke wijzer toont geen uur aan ?
3. Welke rozen vindt men het meest op zee ?
4. Men voelt het, maar men ziet het niet. Soms is het aangenaam, maar vaak vervelend.
5. Wie komt het eerst op zijn kop in de kerk ?

OPLOSSINGEN

1. Een steenworp
2. Een onderwijzer
3. Matrozen
4. De wind
5. De nagel van mijn schoen

(Jan van de Vijver, Halle.)

— Ik heb mijn wagen voor de eerste keer gewassen, en weet je wat er gebeurd is ?...

HET RECEPT

Dokter : Hebt u mijn raad opgevolgd ?

Patient : Jawel, dokter, ik heb tot honderdduizend geteld.

Dokter : Wel, dan hebt u goed geslapen, zeker ?

Patient : Onzin ! Toen ik aan honderdduizend kwam, moest ik opstaan !

(Marleen Blondé, Antwerpen.)

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE MANIAK?

HET is zeer zelden dat jonge mensen maniak zijn, een manie hebben of een overdreven voorliefde voor iets, een dwaze gewoonte. Men ziet dit slechts bij mensen die al een dagje ouder worden, maar er zijn uitzonderingen. Antwoord eerlijk op onderstaande vragen en je zal zelf onmiddellijk kunnen uitmaken of je al dan niet maniak bent.

1. Ben je boos als iemand het voorwerp dat je op een bepaalde plaats wenst, op een andere plaats neergezet en haast je je dat weer te veranderen ?	......	......
2. Rangschik je al de voorwerpen in je boekentas, in je schuiven, in je kast in strikte volgorde ?	......	......
3. Er hangt een kader scheef aan de muur. Je haast je hem recht te trekken ?	......	......
4. Je maakt je toilet steeds in dezelfde volgorde en je hebt er een hekel aan wanneer hierin om een of andere reden verandering komt ?	......	......
5. Je hebt de manie een heleboel voorwerpen (nuttige en onnuttige) te kollektioneren ?	......	......
6. Je vindt het vreselijk wanneer iemand een gekende geschiedenis vertelt en dit niet doet zoals het verhaal zich werkelijk afspeelde, doch gekruid met een flinke scheut fantasie ?	......	......
7. De leraar stelt de vraag zodanig, dat je verplicht bent enkele woorden te wijzigen aan de tekst zoals die in je boek staat. Dat brengt je van stuk ?	......	......
8. Je hebt enkele dwaze gewoonten. Men lacht er om maar toch verander je ze niet ?	......	......
9. Zou je vreselijk ongelukkig zijn indien men je verplichtte te doen zoals iedereen ?	......	......
10. Je hebt oog voor de manies van anderen, maar je eigen dwaze gewoonten merk je niet ?	......	......
Totaal	......	......

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR DE ANTWOORDEN OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Zijne Hoogheid is in de keuken, Hofmaarschalk !

Formidabel, hoe sneeuw goed blijft in een ijskast, he!

!

!

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan Cooper en Cartier verdwaalden in de Groene Hel. Terwijl zij hun eten klaar maken, sluipen enkele Indianen nader...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
Chick Bill is op het spoor van Kid Ordinn. Deze laatste helpt zonder het te weten een van de vier woestijnratten...

Wij moeten vertrekken ! Terwijl ik het vuur doof, zorg jij er voor dat er nog enkele voetzoekers ontploffen !

De Indianen kunnen toch dom zijn ! Ze menen beslist dat er hier een heel leger staat !
Genoeg gespeeld nu ! De anderen kregen de tijd om Wood City te verlaten... Ik moet die idioot onschadelijk maken !

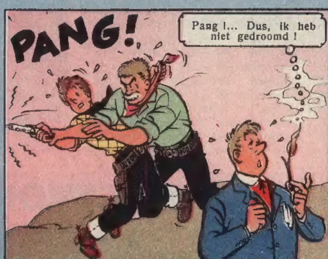

Ik houd het vuur bij de lont en...

PANG !

Dat is iets nieuws ! Ik had de lont nog niet geraakt toen dat ding al ontplofte !

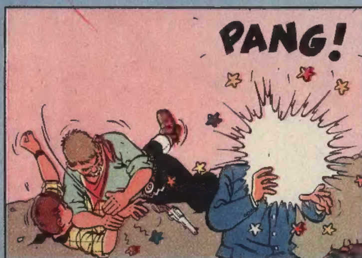

Als ik dat aan de chef vertel, zal hij mij weer uitschelden voor een halve gare !

Ik beproef het nog een keer... Ik houd het vuur bij de lont en...

PANG !
Pang !... Dus, ik heb niet gedroomd !

Ha ! Ha ! Nu snap ik het ! Het is er een van de foor ! Maar zo kan men mij niet foppen, hoor !

Ditmaal leg ik het vuur aan de lont, het zal niet springen, ik ben er zeker van !... Kijk...
SSSS

PANG !

Ik weet niet wie je dat spul verkocht heeft, maar in ieder geval deugt het niet !... Hee ? Wat gebeurt er daar ?

Dat is een klas uit de XIXe eeuw. De jongens en de meisjes uit die tijd moesten een heleboel leren, maar erg comfortabel hadden ze het niet, dat merk je wel.

DE SCHOOL VR

AL te vaak meent de schoolgaande jeugd het slachtoffer te zijn van de wetenschap, die de mens in de loop der eeuwen vergaarde, en die nu in kortst mogelijke tijd in haar hoofd wordt geperst. De meeste schooljongens zijn er heilig van overtuigd dat ze te veel lessen moeten leren, te veel huiswerk krijgen, en hun leraars te veeleisend zijn. Velen hebben slechts één grote wens : volwassen zijn en de kost verdienen, want dat is veel makkelijker. O, zoete illusie !

HET is wel mooi dat ze graag zouden volwassen zijn en de kost willen verdienen, maar het is een vergissing te denken dat zulks heel makkelijk is en men daarvoor de school niet nodig heeft.

Het lot van de jeugd, die thans naar school loopt, is helemaal niet zo beklagenswaardig. Integendeel. Kijk nu niet zo woest, beste vriend, doch werp met ons een blikje in de geschiedenis van de school.

VAN ZEVEN TOT TWINTIG JAAR

WEET je hoe het er bij de Perzen toeging? Niet iedereen moest naar school, dat is een feit. De jonge slaven bv. studeerden niet, zij werkten van kleinsaf. De kinderen van de heersende klasse werden niet in de watten gelegd. Als zij zeven jaar waren, verlieten zij het ouderlijk huis om opgevoed te worden in een school, waar men van hen in de eerste plaats flinke krijgers maakte. Zij leerden pijl en boog met grote nauwkeurigheid hanteren en konden de speer werpen als Olympische atleten. Voor honger, dorst of vermoeidheid had men maar bitter weinig belangstelling.

Ook in Sparta werden alle kinderen opgevoed tot flinke, dappere krijgers die niet bang waren voor een vijand die numeriek sterker was. Wilde Sparta de heerschappij behouden over een land dat vijftien maal meer inwoners telde, moest het sterk blijven. De opvoeding van de Spartanen duurde van zeven tot twintig jaar. Zij leerden o.m. turnen, jagen, krijgsoefeningen. Zij moesten veel en lang marsjeren, het eten was niet lekker en onvoldoende. De jonge Spartanen moesten leren honger lijden. Zij mochten echter voedsel gappen indien ze daartoe de kans zagen, dat was een oefening zoals een andere. Wanneer de Spartaan later als soldaat een vijandelijk land veroverde, moest hij immers ook zorgen dat hij aan eten geraakte !

ZOU JE EEN KLEINE CHINEES WILLEN ZIJN ?

TWEE DUIZEND jaar voor onze tijdrekening reeds werden de kleine Chinezen onderwezen in alles wat zij, naar Chinese opvatting, moesten weten. En dat was heel wat ! Denk alleen maar aan de regels van wellevendheid die niet alleen ingewikkeld, maar ook zeer talrijk zijn. En meen je dat het Chinese alfabet zo makkelijk te leren is ? Met een fijn penseel kalligraferen op zijde moet geleerd worden en het duurt lang voor men een meester is. Wij bewonderen de zeer fraaie en fijne tekeningen van de Chinezen, doch wij weten niet hoeveel jaren studie en oefening het hen kostte.

EEN GEZONDE GEEST IN EEN GEZOND LICHAAM

IN Athene trachtte men van de jongelui mensen te maken, welke deze naam ten volle

Een blikje in een school omstreeks 1830. De leerlingen, die hun les moeten opzeggen, schijnen heel braaf en de bengels op de achterste bank vervelen zich alleszins niet !

DE AVONTUREN VAN POLO

OEGER EN NU

waardig waren. Men ontwikkelde geest en lichaam harmonisch. De jonge Griek werd opgevoed tot een begaafd en breeddenkend mens, open voor filosofie en schone kunsten. Bij de Grieken, net als bij de Romeinen, werden de zwakke of misvormde boorlingen gedood of aan hun lot overgelaten, zodat ze stierven. In het oude Rome werden de jongens opgeleid tot sterke tuchtvolle soldaten, die ontberingen verdroegen en geen schrik hadden van een flinke mars. De geschiedenis leverde hiervan trouwens het bewijs. Van Rome naar hier te voet is een mooi eind, he! Kwam daarbij nog dat de Romeinse soldaten onderweg niet met koekebrood gevoed werden, doch met een soort maïsbrood, dat voor de helft uit water bestond.

HOE WAS HET IN DE MIDDELEEUWEN?

DE kultuurcentra ontstonden rond de kloosters, en het waren de geestelijken die hun kunnen en weten aan een kleine schaar leerlingen meedeelden en naast de godsdienst, ook wetenschappen en schone kunsten onderwezen. De kinderen van de lijfeigenen, van het volk, liepen niet naar school, en zelfs niet eens alle ridders, alhoewel men dit meestal denkt. De werkelijkheid was inderdaad niet zo fraai als veel mooie legenden. Langzamerhand kwam hierin verandering. De jongelui werden niet meer behandeld als werktuigen of voorwerpen, maar als volwaardige mensen. Tot op het einde van de XIXe eeuw echter liepen er, in verhouding tot het aantal, heel weinig kinderen naar school. Inderdaad, zij moesten van hun tiende of hun twaalfde jaar af reeds werken, en dat heel dikwijls tien uur per dag. Denk in dit verband even aan de jeugd van vele grote schrijvers en uitvinders. De naam van George Stephenson, de vader van de lokomotief, is je natuurlijk niet onbekend. Hij was nog geen tien jaar toen hij koeienhoeder werd, een paar jaar later werkte hij reeds in de mijn en als zestienjarige jongen was hij stoker op een primitieve stoommachine. Lezen of schrijven kon hij toen nog niet, dat konden trouwens zeer weinig mensen in zijn dorp. De zwarte mijn was hun school. Als George achttien jaar was, had hij zoveel geld gespaard dat hij drie avonden per week bij de dominee les kon nemen. Toen hij negentien jaar oud was, kon hij lezen en zijn naam schrijven, en daar was hij trots op. Met recht trouwens! Denk eens aan wat het moet geweest zijn twaalf uur per dag in de mijn te werken en dan 's avonds nog te studeren. Langzaam maar zeker werkte hij zich op en toen hij stierf, werd hij als een van Engelands groten bijgezet in de abdij van Westminster.

Dat is één voorbeeld, maar er zijn er tientallen, zoek zelf maar een keer.

Een Engelse karikatuur uit de XIXe eeuw. De meesters hadden een lange stok en het gebeurde dat ze niet alleen op hun leerlingen troefden, maar ook op de ouders, zoals je hier ziet...

Een school uit de vorige eeuw. De schoenmaker onderwijst de dorpsjeugd, terwijl zijn vrouw, in de hoek van hetzelfde vertrek, de was doet.

IEDEREEN NAAR SCHOOL

HET is dus nog niet ze heel lang dat iedereen verplicht is naar school te gaan, en het ware goed dat alle jongens en meisjes begrijpen zouden dat de schoolplicht eigenlijk een mooi ding is, en men er moet van profiteren zoveel men kan. Wanneer het leren soms zwaar valt, denk dan eens eventjes aan de kinderen die van hun tien jaar naar de fabriek of naar de mijn moesten, of van 's morgens voor dag en dauw tot 's avonds laat op het veld werkten. In de opvoedingsmetoden op school is heel wat verandering gekomen en dat is maar goed. Men schenkt thans aan de jeugd en haar problemen heel veel aandacht.

VOLGENDE WEEK:

De school in Oost en West

CHON DE MODELTRAPPER...

OR IS DE BELANGRIJKSTE FABRIEK VAN KAMPEERMATERIEEL EN SPORTARTIKELEN (Wordt voortgezet.)

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWART

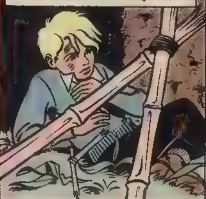

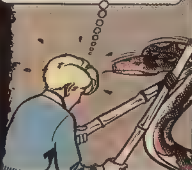
Maar de slang laat Teddy niet naderen... Zij valt zelf aan. Met al haar kracht stoot zij tegen Teddy's borst... Met pijnlijk vertrokken gelaat en snakkend naar adem valt hij in een hoek van de kuil neer...

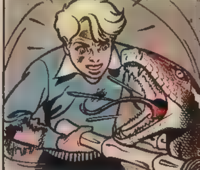

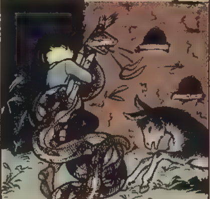

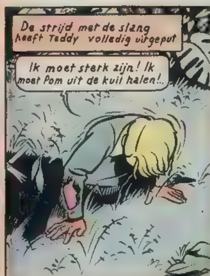

TALISMAN

Teddy verlaat het paleis waar hij bijna het slachtoffer werd van geheimzinnige vijanden. Hij valt met Pom in een grote tijgerval waarin een reusachtige slang zit...

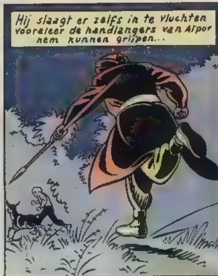

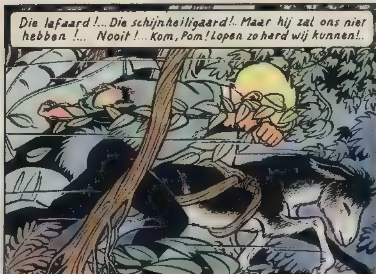

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

IS DE GELE TRUI VOOR FRED DEBRUYNE?

FRED DEBRUYNE, onze sympatieke renner, heeft het wielerseizoen prachtig ingezet. Zijn populariteit is sinds zijn overwinningen in Parijs-Nice en Milaan-San Remo machtig gestegen. Het staat zo vast als een paal boven water, dat Fred dit jaar nog enkele triomfen aan zijn lijst van overwinningen zal toevoegen. Wij wensen het hem van harte.

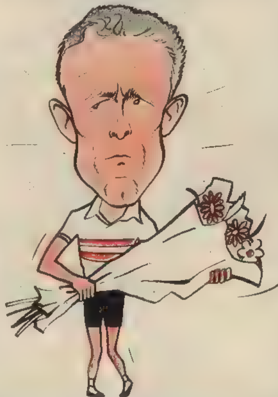
HIJ IS ZEER STERK !

DIT zijn de woorden van Antonin Magne, de technische direkteur van Fred. Je weet wel dat Magne zelf een zeer sterk en knap renner was, die heel wat overwinningen in de wacht sleepte. Hij kan dus met gezag over renners en over koersen praten.

Tijdens de rit van Vergèze, in de grote koers Parijs-Nice, had Fred bandbreuk op 6 km van de aankomstlijn. Germain Derijcke, de leider die de mooie witte trui droeg, was reeds zeker van zijn overwinning, maar onze vijf en twintig-jarige Fred kreeg een wiel, sprong terug in het zadel en vertrok als een meteoor. Magne had drie andere renners van de ploeg Mercier opdracht gegeven op Debruyne te wachten. Deze laatste haalde zijn makkers heel vlug in en stak hen in een ommezien voorbij om weer het peleton te vervoegen. « Dat was », zo zegde Magne, « de mooiste prestatie die ik ooit in een koers voor wielrenners heb gezien ». « En voor mij », zo voegde Debruyne er aan toe, « was dit de mooiste rit van heel mijn loopbaan ». Hij eindigde inderdaad op de tweede plaats en werd slechts in de sprint door Germain Derijcke geklopt.

HET VEL VAN DE BEER WAS REEDS VERKOCHT...

DE volgende dag werd dan de rit tegen het uurwerk gereden van Apt, een plaatsje niet ver van Avignon, naar Manosque. Wat er die dag gebeurde, zal ik niet vlug vergeten. Om de twee minuten vertrok er dus een renner om heel alleen de 52 km af te leggen. Om de rit, die toch al lastig genoeg was, nog een beetje ingewikkelder te maken, moesten zij de mont d'Or, aan de uitgang van Manosque gelegen, opklimmen. Deze berg is slechts 1.500 m hoog, maar de helling bedraagt 18 %. Je zal misschien beter verstaan wat dit betekent, als ik je zeg dat veel renners van hun fiets sprongen en met hun fiets op de rug naar boven klommen. De Fransman Barbotin slaagde er in een mooie tijd te maken en de Fransen waren er reeds heilig van overtuigd dat de Belgen verslagen waren. Zij haalden de mooie, witte trui te voorschijn en wikkelden Barbotin in een deken om te voorkomen dat hij een verkoudheid zou opdoen. Zie je, men wilde met de ceremonie toch wachten tot Debruyne aangekomen was. Plotseling kwam dan het nieuws dat Debruyne machtig goed reed, men haalde de chronometers te voorschijn. Men berekende en de gezichten van de aanwezige Fransen werden langer... Sommige Franse journalisten hadden reeds naar hun redacties getelefoneerd, en naar het schijnt, droegen enkele voorpagina's reeds de grote titel « Barbotin triomfeert ». Zij hadden dus het vel van de beer reeds verkocht, alvorens hij geschoten was ! Fred Debruyne kwam als grote triomfator over de eindmeet gereden en werd hartelijk toegejuichd. De titels van de dagbladen moesten toen wel veranderd worden...

Onze tekenaar zag Fred Debruyne...

VAN MILAAN NAAR SAN REMO

VAN uit Nice vertrok Fred Debruyne onmiddellijk naar Milaan, waar hij als een van de 203 beste renners ter wereld zou deelnemen aan de grote klassieke Italiaanse wegrit. Het was vreselijk slecht weer. Na 250 km moesten de renners, die konden ontsnappen aan het groot peloton, nog drie « capi » (kleine doch steile heuvels) beklimmen. De voornaamste is de capo Berta. Debruyne beklom deze laatste in het wiel van een Italiaan, die hij niet eens kende. Het was Boni. Tijdens de afdaling regende het stromen en de Belg meende dat de tijd nu gekomen was om zijn kans te wagen. Hij boog het hoofd nog wat dieper en stortte naar beneden. Boni kon zijn ogen niet geloven en vroeg zich af, of hij met een renner of met een meteoor de berg was opgeklommen. Men kent het vervolg : de triomfantelijke aankomst van Fred Debruyne te San Remo, met 50 sekonden voorsprong op de Italiaan Magni en de Belg Planckaert.

EEN VRIENDELIJKE JONGEN

DE radio- en televisiereporters waren erg ingenomen met de vriendelijkheid van Fred Debruyne. Ondanks zijn vermoeidheid, antwoordde Fred graag op de vragen die hem door tien radio- en televisiereporters werden gesteld. Iedereen vond hem erg sympatiek...

Zal Fred de volgende Ronde van Frankrijk winnen? Wij mogen de tijd niet vooruit lopen, maar wij denken toch graag aan de woorden van Antonin Magne : « Fred Debruyne is een zeer sterk en zeer knap renner ! ». Naast de naam van Fred Debruyne worden er natuurlijk nog andere voorop gezet wat alvast belooft dat de Ronde erg spannend zal worden.

DE 3 MUSKETIERS

D'Artagnan verneemt dat Milady in het klooster van Bethune is, waar ook Constance Bonacieux een schuilplaats heeft gevonden. Deze laatste verkeert thans in doodsgevaar.

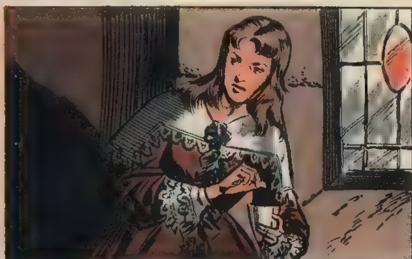
DE WOLF ZIT IN DE SCHAAPSKOOI

(175) TERWIJL onze vrienden naar het noorden galopperen, gaan we even kijken wat er in Bethune gebeurt. Milady werd er, daar zij door Richelieu aanbevolen was, door de eerwaarde moeder hartelijk verwelkomd. Milady vond er tot haar grote verbazing de jonge Constance Bonacieux! Zij kon haar grote vreugde omdat zij eindelijk de gelegenheid zou krijgen haar wraak te koelen, moeilijk verbergen. Zij deed echter alsof zij de grootste sympathie had voor het jonge meisje en broedde intussen een plan uit om haar uit de weg te ruimen... Het plan was eenvoudig.

(176) EEN rijtuig zou Milady 's avonds komen halen en naar Armentières brengen. Daar moest zij, naar de bevelen van Richelieu, een tijd blijven. In plaats van alleen te vertrekken zou zij Constance Bonacieux meenemen met de belofte het meisje naar d'Artagnan te brengen. Eens buiten het klooster was het jonge meisje volledig in haar macht, en kon het, indien nodig, zelfs als gijzelaar bruiken. Rochefort vond dit plan schitterend. Milady kon er Constance makkelijk toe overhalen met haar mee te gaan en toen de koets even na zes uur voorreed, waren alle voorbereidselen voor het vertrek al getroffen.

(177) DE twee dames maakten zich gereed om het binnenplein over te steken om in de koets te stappen, toen zij luid hoevegetrappel hoorden. Milady keek door het venster en ontwaarde enkele ruiters. Zij onderdrukte een kreet van woede. De man die aan het hoofd van deze ruiters galoppeerde was niemand minder dan d'Artagnan. « Die duivel! » mompelde zij. Doodsbleek rende zij naar de tafel die nog gedekt stond, schonk een glas halfvol en goot daarin een roodachtig gif, dat in haar ring verborgen was. Zij gaf Constance het glas met de woorden: « Je bent erg bleek. Kom, drink deze wijn uit, het zal je goed doen! »

(178) HET jonge meisje bracht het glas aan de lippen. « Het is niet aldus dat ik mij wou wreken, fluisterde Milady als zij het leeg glas weer op tafel zette, maar men doet wat men kan. » Toen vluchtte zij naar buiten. Constance Bonacieux keek haar met grote ogen na en begreep niet wat er gebeurde. Enkele minuten later hoorde men een ijzeren hekken knarsend opengaan en het geluid van laarzen op de trap. Toen werd Constance plotseling ongesteld. Zij zag d'Artagnan en de drie musketiers, en had nauwelijks de kracht te glimlachen. Dodelijk geschrokken wierp de Gascogne zich aan haar voeten en fluisterde: « God, wat is er je overkomen? »

(179) IK weet het niet! antwoordde Constance. Ik voel mij ongesteld van op het ogenblik dat zij weggegaan is. » — « Zij » schreeuwde d'Artagnan, over wie heb je het? » — « Maar ik spreek over gravin de Winter, antwoordde het jonge meisje. Zij zou mij toch naar je toe brengen?... » Meer kon Constance niet meer zeggen. Zij rilde alsof zij zeer koud had. Haar ogen werden heel groot, zij zuchtte en stortte dood neer. Lange tijd bekeek de Gascogner het levenloze lichaam van juffrouw Bonacieux niet begrijpend en verschrikt. Athos, Porthos en Aramis, die achter hem stonden, weenden. Op dit ogenblik trad er een man over de drempel van de kamer.

(180) HEREN, zei die man, u bent net als ik op zoek naar een vrouw. Zij is hier geweest, want IK ZIE EEN LIJK! » De drie musketiers en d'Artagnan draaiden zich om en riepen als uit een mond: « Graaf de Winter! » — « Ja, zei de Engelsman, sedert drie weken zet ik die helleveeg na. Ik meende haar hier te kunnen vinden, maar ik zie, helaas! dat ik te laat ben gekomen. Ik geef de strijd echter niet op! Ik ga met u mee, heren, en ik zweer dat die misdadigster de straf zal krijgen die zij dubbel en dwars heeft verdiend. » — « Zij is thans te Armentières, antwoordde Athos, en daar zullen wij voor goed een einde maken aan de reeks misdaden van dat vreselijk schepsel! »

(Wordt voortgezet.)

DE SPONS

DOOR J. PASQUIEZ GEILLUSTREERD DOOR GHION

BUITEN, Henk! Jij bent het toch die de spons door de klas hebt gegooid, nietwaar? Henk stond op. Het was beslist niet de eerste keer dat hij buiten vloog. Hij had veel goesting hartelijk te lachen, want ditmaal had hij de spons werkelijk niet gegooid. Die spons lag niet in een hoek van de klas, zoals meester Ramont dacht, doch zat nog in zijn zak. Hij duwde ze er nog een beetje dieper in en liep naar de deur.

HENK was vijftien jaar, groot en eerder mager, met een zeer prettig, humoristisch gelaat. Hij was een verstandige jongen en leerde vlijtig, maar hij moest op tijd en stond iemand een flinke poets kunnen bakken.

Henk liep een paar keer op en af door de brede gang, en ging dan tegen de verwarming staan. Hij voelde een straaltje koud water langs zijn benen lopen.

— Die lelijke spons! zei hij. Wat moet ik er mee aanvangen?

De klas van Henk bevond zich in een bijgebouw van de school, dat alleen een grote turnzaal op het gelijkvloers bevatte, en op de eerste verdieping een enkele klas, die van Henk. Plotseling viel de blik van de jongen op de grote, witte lamp, die aan het plafond hing. Hij gooide zijn spons in de richting van de lamp die zachtjes begon te schommelen. Op hetzelfde ogenblik hoorde men het gerinkel van brekend glas. De deur van de klas werd opengerukt en meester Ramont verscheen op de drempel.

— Wel? Wat steek je nu weer uit? en hij keek naar de schommelende lamp. Je hebt iets gebroken, nietwaar?

— Neen, mijnheer, ik heb niets gebroken.

— Maar, Henk! Hoe durf je neen zeggen? Ik heb het toch duidelijk gehoord!

Henk was onschuldig en hij begreep niet vanwaar dat rinkelend glas vandaan kwam.

— Na de studie ga je met mij mee naar de bestuurder, begrepen?

Hij sloot de deur. Henk haalde de schouders op en slenterde weer door de brede gang. Toen hij bij de trap kwam, hoorde hij opnieuw glasgerinkel.

— Maar wat mag dat betekenen? vroeg hij zich af.

Hij liep nog enkele meters verder en bleef dan plotseling staan. Een zwarte rook steeg op en in de verte hoorde hij het kraken en het knetteren van vuur. Henk wilde roepen, maar zijn keel was dichtgeknepen. Zo vlug hij kon, liep hij naar de klas toe, het was net of de rook volgde hem. Hij opende de deur, liep naar de lessenaar van de meester, die hem verbaasd aankeek. Hij had eigenlijk luidkeels willen roepen « Vuur! Het brandt! », maar gelukkig begreep hij net op tijd dat dit niet mocht. Zijn vrienden immers zouden schrikken en in paniek naar buiten vluchten. Snakkend naar adem en met grote, ronde ogen bleef hij voor de leraar staan.

— Wel, vriend, heb je de maraton gedaan?

— Neen, mijnheer...

Toen fluisterde hij:

— De turnzaal brandt!... De turnzaal brandt!...

De leraar haalde de schouders op.

De jongen wees naar de deur, die was blijven openstaan en toen zag de leraar aan het einde van de gang een grijze rookpluim opstijgen. Hij sprong op en liep gevolgd door Henk de klas uit.

— Een ogenblikje, zei deze laatste tot zijn vrienden, wij komen dadelijk terug!

Al de jongens schaterlachten. Wat had Henk nu weer uitgehaald dat de meester zo vierklauwens de klas uitstormde? Ditmaal was het, helaas, geen grapje...

— Ja, de turnzaal brandt en onder de turnzaal ligt de kelder van de verwarming... en het mazoutreservoir?

— Dit ligt onder de ingang. Indien het reservoir ontploft, is de uitgang voor ons afgesneden.

— De uitgang is misschien reeds afgesneden?

— Neen, nog niet. Er hangt alleen maar veel rook...

— Denk je dat we de trap nog kunnen gebruiken, Henk? Wij moeten er absoluut voor zorgen dat de jongens de klas rustig verlaten. Wij mogen hen niet doen schrikken, want dan zouden zij naar de vensters stormen.

— Ik loop naar beneden, ik weet waar de pomp staat en ik spuit het water zodanig dat u langs de trap naar beneden kunt.

— Je bent gek, Henk!

— Maar neen, u zult zien, dat gaat best!

Henk liep dwars door de dikke rook. Plotseling dacht hij er aan dat hij de vochtige spons nog in zijn zak had zitten en hij hield die voor neus en mond. Het vuur had reeds een tamelijk grote uitbreiding genomen. Overal kraakte en kriepte het hout. Henk's ogen pikten, hij moest ze toeknijpen. Hij opende de ogen voorzichtig, en gilde :

— Het onderste gedeelte van de trap brandt reeds. Ik moet nochtans naar beneden, anders zijn wij verloren!

Een ondraaglijke hitte omgaf hem en schroeide zijn voeten, zijn benen en zijn handen.

— Daar kan ik niet door! zuchtte hij. Ik moet terug!

Toen dacht hij dat er in de hoek, vlak bij de trap altijd een grote emmer water stond. Hij vond die emmer inderdaad en hij goot de inhoud over zijn hoofd uit. Boven het geknetter van de brand hoorde hij de stem van de meester :

— Henk! Henk! Waar ben je?...

— Hier, mijnheer Ramont. Geduld! Weldra kunnen jullie naar beneden!

Doornat, de tanden op elkaar geklemd en met ingehouden adem zette hij zich op de trapleuning en liet zich naar beneden glijden, dwars door vuur en rook. Beneden was er gelukkig wat minder rook, maar de hitte was ondraaglijk. Grote, rode vlammen laaiden op nauwelijks twee meter van hem op. Het plaaster viel van de muren. Met de natte spons tussen de tanden trachtte hij vooruit te komen. Een ogenblik scheen alles verloren. Terugkeren was echter niet meer mogelijk. Vooruit dan maar! Eindelijk stond hij dan vlak bij de muur, waartegen het blusapparaat hing. Hij brak het glas met een forse vuistslag, greep de platte, soepele linnen buis en ontrolde ze. De hitte werd steeds groter en hij hoestte pijnlijk. Hij omklemde de wielvormige kraan en trachtte ze te openen. Deze kraan had echter nog nooit gediend en bood veel weerstand.

— Verduiveld! Zo dicht bij het doel en nu moeten opgeven?... Neen! Dat nooit! Dat doe ik niet!

Boven hoorde hij opnieuw de stem van de meester.

— Henk! Henk! Waar ben je? Waar ben je? Antwoord me!...

— Mijnheer Ramont tracht langs de trap naar beneden te komen, dacht Henk. Hij is gek! Hij mag niet langs de trap naar beneden! Het is onmogelijk! Kom, ik probeer het nogmaals!

Opnieuw klemde hij het wiel vast en trachtte het te draaien. Eindelijk was het dan zo ver. De linnen slang werd dik van het water en plotseling spoot er een krachtige straal hoog op. De drukking was zó groot dat Henk de spuit nauwelijks hanteren kon. Hij hield ze voor zich uit en liep zo door de vlammenzee. Heel vlug was hij aan de voet van de trap en zag zijn leraar te midden van de rook staan. Dat gaf hem weer moed. Hij slaagde er in enkele vlammen te doven en de weg vrij te maken.

— Vooruit! riep hij. Kom naar beneden!

— Jongens, geef elkaar de hand en wees niet bang! Henk zal jullie nat spuiten op de doortocht. Vooruit maar!

De jongens liepen zo snel ze konden naar beneden en kwamen allemaal veilig naar buiten.

— Nu is het uw beurt, meester! riep Henk.

— Neen, jongen, zorg eerst voor jezelf! riep de leraar terug.

Henk wou tegenstribbelen, doch op dit moment stortte een groot gedeelte van de trap in. Hij viel en het werd nacht rond hem.

★

TOEN Henk weer tot het bewustzijn kwam, bogen zijn ouders zich ongerust over hem. Hij voelde pijn in zijn been, pijn aan de handen en het was net of hij nog steeds in de dichte rookwolken stond. Hij ademde nog steeds rook.

— En mijnheer Ramont? vroeg hij.

— Ik ben hier! antwoordde deze blij. Alles is best in orde!

Henk sloot de ogen om de twee dikke tranen die opwelden te verbergen. Eensklaps dacht hij echter weer aan de spons en hij fluisterde glimlachend :

— Mijnheer Ramont, de spons... Herinnert u zich nog de spons? Wel, ze stak in mijn zak en ze heeft mij goed geholpen, hoor!

— Verdraaide schelm! antwoordde de meester.

Hij had er waarschijnlijk nog iets willen aan toevoegen, maar de ontroering werd hem te machtig en daarom zweeg hij...

GRANADA

Op drie heuvelen in een grootste vlakte aan de voet van de Sierra verrijst de Arabische koningsstad Granada. Het klimaat is er schitterend, de nachten betoverend.
Ik hoop dat je vroeg of laat de kans krijgt om deze heerlijke Zuiderse stad te bezoeken. Ze ligt in een van de schoonste Spaanse provincies, nl. Andalusië.

Granada telt een goede honderd duizend inwoners, die hun brood verdienen in de loodmijnen in het gebergte, of in de weverijen, en papier- en schoenfabrieken. Uit alle hoeken van de wereld komen de toeristen het Alhambra bewonderen, dat zó beroemd is, dat men in Europa geen stad van betekenis kan aantreffen waar er niet minstens één bioscoop, teater of café « Alhambra » werd gedoopt.

Een typisch staaltje van de Arabische architectuur : de zuilengang rond het Leeuwenhof in het Alhambra van Granada.

HET Alhambra is een versterkt paleis, dat gebouwd werd door de Moorse koningen van Granada in de XIIe en de XIIIe eeuw. Door kenners wordt het algemeen aanzien als een meesterwerk van de Arabische architektuur. Wie van mooie arabesken houdt, dat typisch Arabisch dekoratieelement, kan ze op hun mooist aantreffen en bewonderen in het Alhambra van Granada, en dan vooral rond het enig mooie Leeuwenhof. Het Leeuwenhof is een binnenpleintje van dertig op zestien meter, dat werd geplaveid met witte marmer, en waar in het midden een albaster fontein klatert die geschraagd wordt door twaalf leeuwen, gebeeldhouwd in zwart marmer. Rond het plein bevindt zich een lommerrijke wandelgang, die omzoomd is met acht en twintig heerlijke kolommen, die allen bekroond zijn met ontelbare in tere tinten gekleurde arabesken.

Naast de ontelbare zalen, van waaruit men heerlijke vergezichten heeft op Andalusië en de Sierra, treft men in het Alhambra ook nog een enig mooie exotische bloementuin aan. Toen ik daar binnenstapte op een zachte zomeravond, dacht ik zo bij mijzelve : In de hemel kan het al niet veel mooier zijn... Want zo'n heerlijke kombinatie van klimaat, geuren en kleuren treft men zelden elders aan.

Moesten de muren van het Alhambra kunnen spreken, zij zouden vertellen dat de stad die ze beheersen, gesticht werd door de Iberen, die haar Granata noemden. De Iberen werden verdreven door de Romeinen, die er een eerste vesting bouwden op de plaatst waar nu de Alhambra verrijst. In de VIIe eeuw hadden de Moren Granada veroverd en uitgebouwd tot een Arabisch kultuurcentrum.

Zij hadden er verschillende scholen opgericht, waar de grootste Arabische geleerden en dichters aan de Moorse elite leerden schrijven, tekenen, dichten, sterren lezen, enz...

Van 900 tot het jaar 1492 was Granada de hoofdstad van het Moorse koninkrijk met dezelfde naam. Het jaartal 1492 is is een onvergetelijke datum in de geschiedenis van deze Zuid-Spaanse stad, want in de lente van het vorig jaar, was koning Ferdinand de Katolieke met een leger van 80.000 man voor de muren van de Arabische stad verschenen en had er het beleg geslagen. Hij eiste de overgave van sultan Boabdil. Na lange gevechten, die aansleepten tot 2 januari 1492, werd de sultan gedwongen zich over te geven.

Toen hij Granada verliet, zou hij, volgens de legende, op de Padulberg in de onmiddellijke nabijheid van de stad en het Alhambra, zich nog een laatste keer hebben omgedraaid om zijn verloren koninkrijk te aanschouwen, en hij zou toen geweend hebben als een kind... Geweend, zoals Adam die uit het Aards Paradijs werd verdreven.

Van uit het Alhambra geniet men van heerlijke panorama's van Granada.

De plaats waar dit legendarisch tafereeltje zich zou hebben afgespeeld, wordt nu nog « Morenzucht » genoemd.

Na dat gedenkwaardig jaar 1492 verviel het heerlijke Granada tot een kleine Spaanse provinciestad.

Gelukkig bleef het Alhambra gespaard tijdens de jongste Spaanse revoluties, en zo kunnen de toeristen, kunstkenners, studenten uit alle landen zich thans binnen die muren nog de sprookjesatmosfeer van het Moorse rijk inbeelden, waar de vertelsels van « Duizend en één Nacht » zich wel zouden kunnen afspelen...

Johan de BRABANDER.

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

FILIP DE GROTE VELDHEER

DE Macedoniërs waren geen barbaren, zoals ze door de Grieken werden afgeschilderd, zij waren eigenlijk een Helleense volksstam. Zij woonden echter in het noorden, afgezonderd van de rest van Griekenland en hun ontwikkeling is daarom een heel andere weg opgegaan. Toen de Macedoniërs naar Attika oprukten waren zij voor de Grieken vreemden, die er slechts op uit waren het volk van Athene van zijn vrijheid te beroven. Filip, koning van Macedonië, was een groot staatsman, diplomaat en veldheer.

1. — DE DROOM VAN DE KONING

ALS kind was Filip in Thebe als gijzelaar gevangen gehouden. Hij kende dus Griekenland en het was zijn droom dit rijk, dat in verval was, uit te bouwen tot een machtige balkanstaat. In Macedonië was de koning niet alleen het staatshoofd, hij was ook rechter, priester en veldheer. Filip had in zijn land de algemene dienstplicht ingevoerd. Dat was iets helemaal nieuws! De andere landen huurden immers soldaten.

2. — KRIJGSTAKTIEK

OM Griekenland te veroveren moest men niet alleen een goed staatsman wezen, men moest ook sterk zijn. Filip was de knapste veldheer van zijn tijd en met hem deed de eigenlijke « krijgstaktiek » haar intrede. De Macedonische ruiterij kan men de naam van « kavalerie » geven — dit voor het eerst in de geschiedenis — want ze was zeer beweeglijk en werd door Filip als « taktisch » wapen gebruikt. Een detail: stijgbeugels bestonden toen nog niet. Beroemd zijn de 7-meter lange speren of stootlansen. De Middeleeuwse ridders konden hun speren onder de arm klemmen; de Macedoniërs moesten de hunne met de vrije hand bewegen.

3. — GIJ SLAAPT, VOLK VAN ATHENE!

IN 339 rukte Filip op naar Griekenland. Demosthenes, een goed redenaar, sprak de Grieken toe: « Wij slapen! Gij slaapt, volk van Athene! » Als kind had Demosthenes een zwakke stem, doch hij had zich zodanig geoefend dat hij als volwassen man een echt volkstribuun was. Hij slaagde er in de Grieken wakker te schudden en hen aan te porren de Macedoniërs tot staan te brengen.

4. — TE LAAT

TE voren echter had Filip de Griekse kolonies ingepalmd en hij telde in Athene veel vrienden en aanhangers. De oproep van Demosthenes kwam wel wat laat en alleen Thebe was bereid Athene te helpen. De beslissende slag werd geleverd in 338. Demosthenes vocht als een leeuw doch hij moest, met de zijnen, het onderspit delven. Het moet gezegd dat Filip geen enkele maatregel nam tegen Demosthenes. Hij was nu immers meester van Attika en had bovendien nog veel andere punten op zijn program staan.

5. — DE DOOD VAN FILIP

FILIP besloot Perzië aan te vallen en in te lijven in de grote staat waarvan hij droomde. Alvorens te vertrekken gaf hij prachtige feesten ter gelegenheid van het huwelijk van zijn dochter. Dan werd het plotseling zeer stil aan het Macedonische hof want, om een persoonlijke wraak te koelen, had een officier de koning neergestoken. Macedonië rouwde maar te Athene in het kamp van Demosthenes heerste er vreugde... Te vroeg echter, want...

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

De boodschapper van Karidal werd opgemerkt door twee schildwachten op de stadswal...

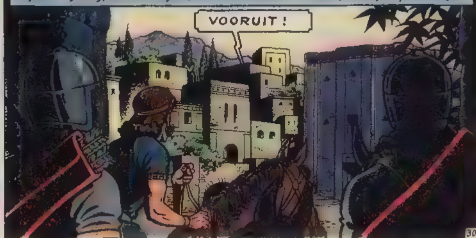

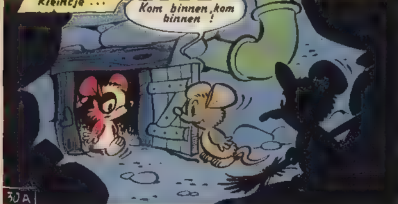

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

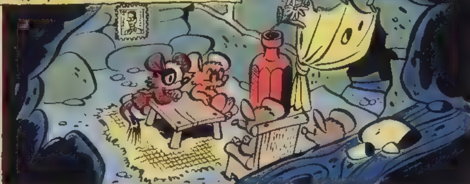
GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

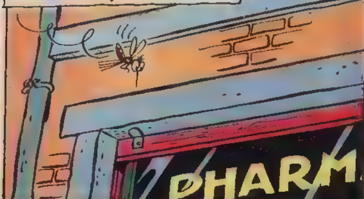
TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

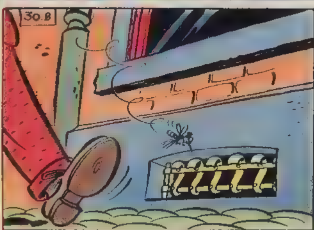

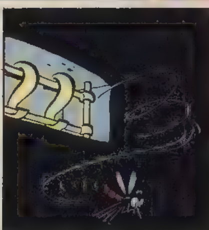

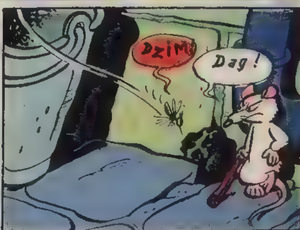

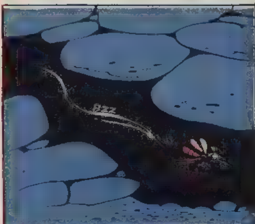

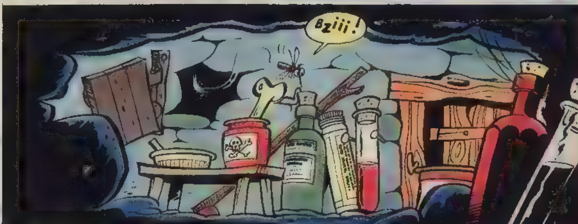

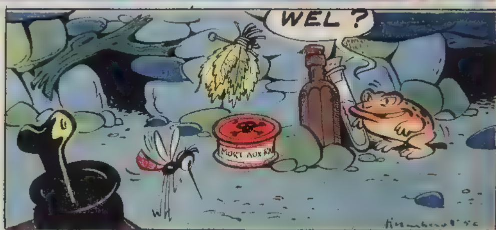

(Wordt voortgezet.)

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

FANTASTISCHE VISIOENEN

Serge Gauvin, die het huis van Brown-Sequa was binnen gedrongen, werd door deze laatste betrapt. Half verstikt door een geheimzinnig gas wordt hij naar een ziekenhuis gevoerd...

WAT Serge voelde kan men best vergelijken met de sensatie die men heeft, waneer men zich bij hoge zee uitgestrekt op een luchtmatras langs het strand laat drijven. Daarbij kwam echter nog een vreselijke pijn in de nek en heftige maagkrampen. Serge was nog niet helemaal wakker. Onder zijn gesloten oogleden defileerden onsamenhangende beelden. Hij zag het gelaat van Brown-Sequa uit het lichtend scherm van de videofoon komen zoals de kop van een Jan-Klaas die, bewogen door een veer, plotseling uit een doosje springt.

Dat hoofd, grotesk en monsterachtig, wiegde voortdurend heen en weer en naderde zo dicht dat het Serge haast aanraakte.

PLOTSELING spatte het in duizenden lichtende druppels uit elkaar op het ritme van een sinister hoongelach. Dat vreemd balet eindigde met het beeld van een grote, open mond... een reusachtige mond, waaruit het dodend gas fluitend ontsnapte...

Langzamerhand echter nam de werkelijke wereld duidelijker vormen aan en drong de fantasmagorische wereld, waarin Serge nog worstelde, op het achterplan. Heel voorzichtig opende hij de ogen. Zijn blik viel op een stuk melkwitte muur.

— Waar ben ik? vroeg hij zich af.

Hij wou het hoofd omdraaien, doch die bruuske beweging deed hem zo'n pijn dat hij kreunde. Hij deed het opnieuw, doch heel traag en stelde vast dat hij in een kamertje van een ziekenhuis lag... Wat was er gebeurd? Een ongeluk?

Hij trachtte de gebeurtenissen van de vorige dag zorgvuldig op te sommen en langzamerhand stond alles hem weer voor de geest. Hij zag hoe hij het huis van Brown-Sequa was binnengedrongen, hoe hij het zwarte notaboekje ontdekte en dan plotseling het beeld van de videofoon, de dialoog met Brown-Sequa en het gefluit van het ontsnappend gas...

DE GEHEIME BERGPLAATS ONTDEKT?

PLOTSELING schrok Serge: het uurwerk zat niet meer om z'n linkerpols. Het lag ook niet op het nachttafeltje. « En mijn kleren, dacht hij, waar hebben ze m'n kleren gelegd? ».

Hij schelde en enkele ogenblikken later trad er een frisse, lachende verpleegster de kamer binnen.

— Hoe voelt u zich, señor?

— Het gaat... het gaat beter, hakkelde Serge.

— Wenst u iets?

— Ja, ik wens te weten wat er met mij gebeurd is en waar m'n kleren zijn?

— Op de eerste vraag kan ik u niet antwoorden, señor. De dokter die u vorige nacht onderzocht, zei dat het niets ernstigs was. Binnen enkele uren bent u weer fit. Uw kleren hangen in die kast. Maakt u zich daarover geen zorgen.

— Goed. Dank u, juffrouw.

Hij liet het hoofd in de kussens zakken, alsof hij wou slapen. Nauwelijks was de verpleegster echter weg of hij liet zich uit bed glijden en wankelde naar de kast toe. Hij bekeek de hiel van zijn linkerschoen zorgvuldig en zuchtte van verlichting. De schuilplaats was niet ontdekt. Gerustgesteld liep hij, met de hand tegen de muur steunend, terug naar bed...

★

IN de namiddag voelde hij minder pijn. De dokter kwam, voelde z'n pols, onderzocht hem en schudde nadenkend het hoofd.

— Een eigenaardig geval, zei hij eindelijk. Ik meen dat u het slachtoffer bent van een zware vergiftiging, gevolgd door een flauwte... maar, aan de andere

kant, vertoont u de symptonen van iemand die een te grote dosis verdovingsmiddelen nam, chloroform of eter... Weet u niet wat er met [illegible] gebeurd is? Weet u niet waar u die chloroform bv. hebt ingeademd en hoe?

— Neen, dokter, ik weet het niet, antwoordde Serge, terwijl hij het hoofd afwendde. Wanneer kan ik het hospitaal verlaten?

— Indien alles goed gaat tegen het einde van de namiddag. Rust nu.

TWEE VRIENDEN VRAGEN NAAR U!

SERGE knoopte net zijn das toen er op de deur werd geklopt. Het was de verpleegster.

— Er is bezoek voor u, señor, zei ze glimlachend. Twee vrienden komen [illegible] halen.

— Vrienden?

Serge kreeg de tijd niet er nog iets aan toe te voegen, want de verpleegster liet reeds twee kerels binnen wier uiterlijk niets goeds voorspelde. In een van de twee herkende Gauvin de Argentijnse chauffeur, die hem de eerste keer naar de zetel van de organisatie had gevoerd. Alle twijfel viel nu van hem af.

— Dag, señor Lortiz, zei de oudste van de twee, een halfbloed, ik hoop dat u zich weer fit voelt?

— Wie bent [illegible] en wat wilt u?

— Onze naam heeft geen belang, señor. Wij hebben het bevel gekregen [illegible] naar een plaats te brengen waar u verwacht wordt.

— Door wie?

— Door heren die het niet prettig zouden vinden indien u aan de haal zoudt gaan.

— En indien ik weiger u te volgen.

De ogen van de onbekende verkleinden tot nauwe spleetjes, z'n glimlach versteef op z'n lippen en op dreigende toon antwoordde hij:

— Dat raad ik u niet aan. Het zou in uw belang zijn...

Met een veelbetekend gebaar wees hij naar zijn vestzak. Gauvin gaf er zich rekenschap van dat de man gewapend was, en er niet zou voor terugschrikken gebruik te maken van zijn revolver... Zelfs in dit hospitaal zou hij durven schieten...

Serge Gauvin boog het hoofd. Hij had begrepen. Hij kleedde zich voort aan... Die Brown-Sequa was inderdaad zeer handig... Hij liet zijn slachtoffers in het hospitaal afleveren om ze daar door zijn agenten weer te laten oppikken. Aldus wist hij te vermijden dat de politie onraad zou ruiken en tevens te verhinderen dat zijn eigen lui er achter kwamen wie Nummer één was. Knap werk!

— En waar brengt u me heen?

— Wij hebben het recht niet [illegible] dat te zeggen. Haast u, señor. Onze tijd is kostbaar, de minuten zijn geteld...

Serge stond op en knoopte zijn vest dicht.

— Ik ben klaar, heren, zei hij op kalme toon. Ik volg u.

VOLGENDE WEEK:

BESTEMMING ONBEKEND

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

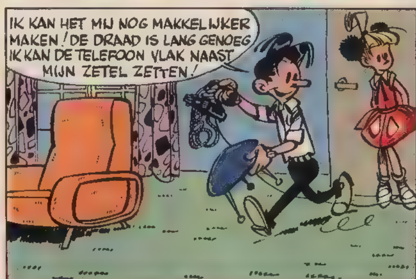

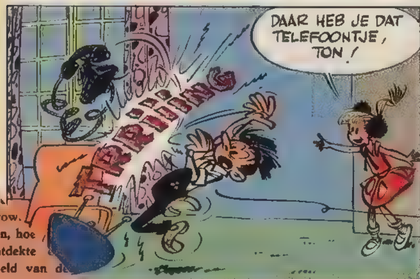

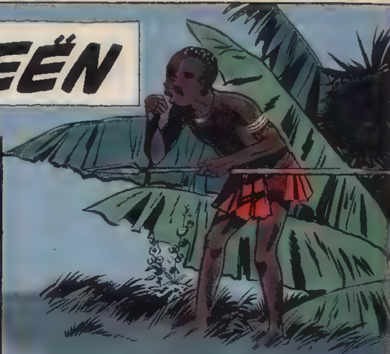

ge...
Brow.
gen, hoe
ontdekte
beeld van de

DE PYGMEEËN

① DE Pygmeeën of dwergnegers waren de eerste mensen van het Zwarte Kontinent. Wat er van hun stam nog overschiet woont in Belgisch Kongo en in Frans Equatoriaal Afrika. Hun aantal is moeilijk te schatten. Men meent echter dat ze niet talrijk zijn. Ze verplaatsen zich steeds in groepjes van tien tot honderd man. De Pygmeeën zijn erg schuw. Ze meten van 1 m 30 tot 1 m 50. Sommige vrouwen zijn niet groter dan 1 m 20. Ze zijn echter niet zwak. De meesten hebben een atletisch gebouwde borstkas en brede schouders. De benen zijn kort, maar flink gespierd. Ze hebben een bronzen huidskleur, minder donker, minder blauw dan die van de overige negers.

② DE Pygmeeën zijn nomaden en jagers. Ze leven trouwens bijna uitsluitend van de jacht. De vrouwen zoeken maniokwortels, fruit, witte larven. Geroosterde rupsen worden als een lekkernij beschouwd. Het eten wordt opgediend op een breed boomblad. Er is dus geen omwas te doen! Om een woonst bekommeren zij zich helemaal niet. Enkele buigzame takken, lianen en grote bladeren volstaan. De boomtakken worden in een kring gezet, omvlochten van lianen die hier en daar ingekeept worden om er de grote boomblaren te kunnen inhaken.

Het bed is niets anders dan een boomschors waarin enkele dierenhuiden gelegd worden. De Pygmee heeft slechts twee uur nodig om zijn woning gereed te maken. Hoe zijn maag vullen? Dat is een belangrijker vraagstuk. De Pygmeeën nemen hun jachtnet en hun speren en dringen door in het woud. Op een bepaalde plaats spannen zij hun netten met grote mazen. Is het een grote jacht, dan omspannen zij verschillende hektaren woud. Dit werk wordt in de grootste stilzwijgendheid uitgevoerd. Dan springen enkele dwergnegers in het omheinde jachtterrein en maken een leven van alle duivels om het wild op te jagen.

De dieren vluchten recht voor zich uit en komen in de mazen van het net terecht. Het is nu tamelijk makkelijk ze neer te leggen, het klein wild althans. Een olifant laat zich niet gewillig in het net drijven, dat spreekt vanzelf.

Nochtans wagen de Pygmeeën het een olifant aan te vallen. Zij glijden geruisloos onder de buik van het dier en maken het af met hun speren.

Geef toe dat men hiervoor dapper moet zijn.

③ NIET altijd gaan ze zo te werk. Wanneer zij op het spoor van een olifant zijn, gebeurt het dat zij een boom vellen die 1000 à 1200 kg weegt. Zij slaan er de takken af en scherpen er een punt aan en hangen de boomstam nu boven de weg van de olifant. Een zeer knap systeem van lianen, dat door de olifant zelf in beweging wordt gebracht, maakt de boomstam vrij. Hij valt als het zwaard van Damokles op de wervelkolom van de olifant en doodt hem op slag. Is de jacht goed geweest, rusten de negers uit en roken hun pijpen die soms twee meter lang zijn. Dan dansen ze heel de nacht. Zodra de zon opkomt herbegint het leven van iedere dag.

De tekening onderaan stelt je een dwergneger voor die een dierenhuid bewerkt met zijn ivoren hamer (inderdaad gemaakt uit een slagtand van een olifant). Hij zal er een lendenschort uit vervaardigen.

De vrouwen zoeken paddestoelen en de jagers trekken er op uit om een nieuw spoor te vinden. De dwergnegers zijn zeer vredelievend, nooit vechten zij onder elkaar en nooit strijden zij tegen andere negers. Zij leven vrij, krijgen van de natuur alles wat zij nodig hebben en vragen niets meer.

Zij verlangen ook iets meer! Onze elektrische lampen, briquets en onze lucifers vermaken hen, maar zij begeren deze voorwerpen helemaal niet.

Zij verkiezen hun open houtvuur.

Trekken zij naar een ander dorp, neemt een vrouw de gloeiende houtskool mee en houdt ze rood tot een volgende pleisterplaats, waar men dan een nieuw groot vuur aanlegt.

Het vuur is heilig, het is voor de mens zo kostbaar als voedsel.

MAAK JE ZAKKEN LEEG ALVORENS JE DIT KUNSTJE NABOOTST!

MISCHA, een Duits evenwichtskunstenaar, heeft een solide reputatie verworven als waaghals. Voor een film, die thans wordt gedraaid, vroeg men hem om een paar kunstjes te doen op twee schoorsteenpijpen. Wij zien hem hier aan het werk. Mischa was vergeten zijn zakken leeg te maken, dat was het enig incident tijdens de opname!

EEN KLEIN WONDER

HOOGTE [illegible] CM

DEZE mikroskoop vergroot alles zeer scherp en nauwkeurig 125 maal en zal je een wonderwereld doen ontdekken. Met dit wetenschappelijk instrument kan je al spelend veel leren.

Onontbeerlijk voor studenten, scholieren en al wie zich interesseert aan datgene wat aan het blote oog ontsnapt. tegen remb. van 195 F. + 6.50 port en tegen storting van 195 F. op P.C.R. 447.83.

MICRO-WONDER, afdeling 9, 3, square de la Frégate, 3. BOSVOORDE-BRUSSEL.

Indien het apparaat je niet voldoet, wordt het binnen de 5 dagen terug genomen.

EEN PRACHTIG INITIATIEF!

DE schooljeugd van München houdt heel veel van dieren. Een klein meisje, de elfjarige Heidi, [illegible] op het idee gekomen het dierenasyl van de stad te adopteren. Zij richte daarvoor een warme oproep tot heel de schooljeugd van München en deze was onmiddellijk bereid te helpen. Alle jongens en meisjes verzorgen nu om de beurt de dieren die van straat opgenomen en [illegible] het asyl ondergebracht worden. Zij vertroetelen de dieren en brengen hen iedere dag wat lekkers. Een initiatief dat navolging verdient!

OOK EEN PRIJSVRAAG!

EEN Zwitserse chocoladefabriek richtte een prijsvraag in « om ter meest chocolade snoepen ». Na afloop van deze wedstrijd moest de maag van dertien snoepers door een dokter uitgepompt worden. Drie deelnemers verbleven verschillende dagen in een ziekenhuis. De winnares, want het was een meisje, at in 30 minuten 2,3 kg op en bleef daarbij zo gezond als een visje in het water!

DE POS

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

De eind-pennetrek

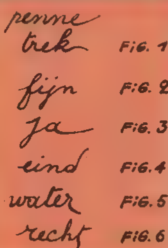
DE eind-pennetrek is de pijl die je doel aanwijst, je intenties. Hij kan puntig zijn en naar de horizon wijzen. Wat aan de kim [illegible], interesseert je (fig. 1).

Wie de eind-pennetrek in zijn pen laat steken, bewijst dat hij zich niet tot iets wil verbinden. Het ontbreekt hem in zekere zin aan levenslust (fig. 2). Ben je in dit geval, moet je trachten hierin verandering te brengen, want waartoe dient het honderd ideeën te hebben, als je er toch niet een van realiseert?

De eind-pennetrek die naar rechts wijst, behoort aan een mens die handelend kan optreden, die als devies heeft « Zo gezegd, zo gedaan » (fig.3).

Een eind-pennetrek die schuin naar omhoog loopt is van iemand die kan meeslepen, die kan aanmoedigen.

Indien de eind-pennetrek recht naar de hemel toe loopt [illegible] de schrijver in kwestie een idealist

(fig. 4).

Loopt de eind-pennetrek schuin naar links toe, betekent dit een zekere weerstand. De schrijver in kwestie is makkelijk opstandig, hij is zowat als een paard dat te strak in toom wordt gehouden.

De kleine eind-pennetrek, die naar beneden loopt hoort toe aan iemand die God's water over God's akker laat lopen. Hij is een fatalist.

[illegible] deze pennetrek heel lang dan is er een zeker cynisme mee gemoeid (fig. 5).

Loopt de eind-pennetrek recht naar beneden, heb je te doen met iemand die sterk is, die handelen kan. Loopt deze pennetrek naar beneden en ook even naar links toe (fig. 6), heb je te doen met iemand die alles behalve beminnelijk is.

NIEUWS IN

● Weet je dat vijf families in het geheel vijftien perso nen, in de schaduw leven van de « Vrijheid »? He gaat hier om het personeel dat er mee belast is het be roemde Vrijheidsbeeld aan de ingang van de New Yorkse haven te onderhou den.

● Het Franse luchtnet i momenteel het langste te wereld met 284.394 km. I een jaar namen 1.837.27 passagiers plaats aan boord van vliegtuigen van deze kompagnie. In het gehee werden 2.351.069.452 km af gelegd.

EEN DAPPER KAPITEIN

ZWEMT ZEVEN UUR IN DE ATLANTISCHE OCEAAN!

KAPITEIN Roa Hansen, een Noor en kommandant van de Britse walvisvaarder « Setter-IX », gaf blijk van veel moed en uithoudingsvermogen. Het schip was sedert twee dagen uit Dakar vertrokken als de bemanning plotseling vaststelde dat de kapitein verdwenen was. De « Setter-IX » keerde onmiddellijk te rug. Het was nacht en al de schijnwerpers werden opgestoken en gleden zoekend over de zee. In het geheel had de boot reeds 90 km afgelegd en de bemanning meende dat hun zoeken tevergeefs was, toen zij plotseling in de verte een stuk linnen op het water zagen drijven. Zij naderden, en waarachtig het was hun kapitein! Roa Hansen had gedurende zeven uur gezwommen en weigerde de koord te grijpen die de matrozen hem toewierpen. Hij klauterde alleen en zonder iemands hulp aan boord.

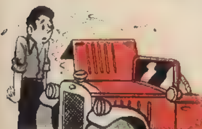
Tilion

HET KORT

● Het was in juli 1951 dat de direktie van Renault begon met de studie van de Dauphine. Vijf jaar waren dus nodig om deze auto helemaal klaar te krijgen. Deze vijf jaar kosten enkele miljard Franse frank, want het was nodig er een ultramoderne fabriek voor te bouwen.

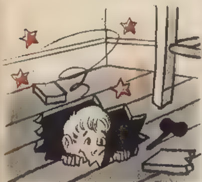
● In 1315 vaardigde het stadsbestuur van Luzern het bevel uit, dat alle herbergiers de bekers ten minste één keer in de week moesten spoelen. Proost !

EEN MOTOR IN KLEUREN

In de Verenigde Staten kwam er een nieuw speelgoed op de markt : een camionnette met een motor V 8 in doorschijnend plastiek die uit 64 verschillend gekleurde stukken is samengesteld. De motor kan gedemonteerd worden, zodat de gelukkige bezitter al spelend zijn kennis inzake motoren kan perfektioneren.

VERKOCHT

In Ierland was er een verkoopdag en de vendumeester hield een voorwerp in de hand en zei, zoals dit gebruikelijk is : « Eenmaal... Andermaal... Ver... » Toen verdween de arme man dwars door de plankenvloer tot grote hilariteit van de aanwezigen.

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE MANIAK?

10 JA : Hoe is het mogelijk nu reeds maniak te zijn ! Het is net of je een heleboel dwaze gewoonten kollektioneert. Misschien ben je aldus perfekt gelukkig, maar ik ben van oordeel dat de mensen die in je onmiddellijke omgeving leven, er heel wat last van ondervinden. Denk daar eens aan.

VAN 7 TOT 9 JA : Ook jij bent wat men noemt een maniak. Het is niet zo erg, let goed op jezelf en je zult die overdreven voorliefde voor een of andere zaak afleren.

VAN 4 TOT 6 JA : Neen, alles is nog niet verloren, maar je moet de wil hebben om je manies te overwinnen.

VAN 1 TOT 3 JA : Je manies zijn erg onschuldig. Ik kan ze je werkelijk niet kwalijk nemen.

0 JA : Bravo ! Verander niet. Je hebt geen manies ! Wees echter niet te scherp voor mensen die er wel hebben. Dat helpt immers niets. Bovendien wens je ook niet dat anderen zich mengen in je eigen zaken.

MOZART 1956

Prijskamp: JEUGD EN MOZART

TER gelegenheid van het Mozartjaar 1956 richt het N.I.R. een Mozart-prijskamp in voor alle jonge Mozart-vertolkers, enkelingen of groepen, die in de Vlaamse provincies wonen en voor de Nederlandssprekende inwoners van Brussel en omgeving.

Leeftijdsgrens : 16 jaar op 1 januari 1956.

De aanvragen tot deelname moeten voor 15 mei a.s. gericht worden aan het N.I.R., Muziekdienst, Eugeen Flageyplein, 18, Elsene-Brussel. De prijskamp zelf heeft plaats in oktober 1956.

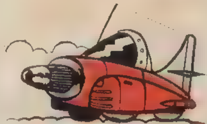
Voor alle nadere inlichtingen kan men zich wenden tot de plaatselijke radiozenders zoals Antwerpen, Gent, Kortrijk, Hasselt of tot het N.I.R.-Brussel.

EVA ZIET ALLES

NOCH de afstand, noch de duisternis kan het nieuwe fototoestel, dat laatst te Boston werd gepresenteerd, beletten foto's te maken. Men noemt deze camera Eva, naar de wetenschappelijke naam evaporograaf. Eva kan in een donkere nacht een mens in kleuren fotograferen van op 200 meter afstand en in dezelfde omstandigheden een huis dat anderhalve kilometer verwijderd is.

REAKTIEWAGEN ?

DE Italiaanse automobielfirma Fiat experimenteerde met een kleine reaktieauto, uitgevonden door kommandant Bernardi, gekend piloot van de Italiaanse luchtmacht. De straalmotor van deze wagen weegt slechts 15 kg, heeft geen turbine, en gebruikt het gas geproduceerd door een explosiemotor. Voor een totaal gewicht van 735 kg. zou de snelheid zowat de 150 km per uur bereiken.

HET LAATSTE SNUFJE

TE New York kan men de laatste mode voor honden bewonderen. Ongelooflijk ? En toch is het waar ! De honden defileerden daar met manteltjes om speciaal voor hen gekreëerd. Er was er een in vilt en een ander in rood fluweel afgezet met marterbont. De dames vonden het, naar het schijnt, verrukkelijk, énig, reuze, maar wat die arme honden er over dachten wordt verzwegen...

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IX
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Prins Ikaros, Blake en Mortimer, die met een geheimzinnige opdracht vertrokken zijn, werden aangevallen. Hun pantserwagen werd totaal vernield.

De vreemde vuurregen houdt op. Ikaros en zijn gezellen komen uit hun schuilplaats en beraadslagen...

Wij zijn nu nog slechts met z'n drieën. Ik heb tijdig de T.V. afgesloten, zodat onze onbekende vijand ons niet heeft kunnen volgen. Hij is er thans van overtuigd dat wij tegelijkertijd met de tank verpulverd werden. Ik stel voor dat wij ons hier verschuilen en wachten...

... tot hij naar hier komt...

... en wij weten met wie wij te doen hebben!

In het paleis heeft de verdwijning van de prins echter grote beroering verwekt.

Ja, naar het schijnt heeft men in de post Omegara een verre en vreselijke ontploffing waargenomen. Men zond een patrouille naar de plaats en deze vond heel de omgeving vernield, doch nergens een spoor van de prins en zijn gezellen!

Vreemd!

Het staat vast dat de dood van de prins zeer ernstige gevolgen kan hebben voor de toekomst van ons rijk. Hij was immers de opvolger van de Basileus en...

Ik begrijp het! Zeg, weet je dat de Basileus Magon ontboden heeft?

Inderdaad, het staatshoofd heeft de phulakontarkos laten roepen.

Je moet naar de plaats van de ramp om persoonlijk een onderzoek in te stellen. Ikaros was belast met een zeer belangrijke en geheime opdracht!

Geheime opdracht?... Ik dacht dat het om een jachtpartij ging!

Dat was de officiele mededeling. In werkelijkheid had de prins een complot ondekt tegen de zekerheid van ons rijk. Hij had echter slechts vermoedens, en wou niets bekend maken alvorens hij formele bewijzen kon voorleggen. Ik weet dat hij de grenszone voorbij de "Grote Poort" wou exploreren. Ga nu en haast je deze opdracht uit te voeren!

U kan op mij rekenen, o Basileus!

Magon doet zijn best om onverschillig te kijken, maar hij kan zijn vreugde moeilijk verbergen.

Hij triomfeert!

Dat verwondert mij niet! De dood van de prins brengt hem dichter bij de troon!

Spreek niet zo luid! Dat is onvoorzichtig!...

Magon gaat voorbij Theodos en fluistert hem toe...

Verwittig onze vrienden. Op het derde uur... Je weet wel waar!

Goed, meester!

En op het afgesproken uur verlaat Magon in het geheim het paleis en stapt in een wagen...

...die onmiddellijk vertrekt en pijlsnel door de doolhof van gangen rijdt die Poseïdopolis in alle richtingen kruisen...

De wagen komt in een tunnel die naar de residentie leidt van de hoogste staatsambtenaren.

Hij stopt voor de poort van een mooie woning te midden van een artificiele tuin.

Enkele ogenblikken later treedt Magon een ruime kamer binnen, waar reeds een dozijn mensen wachten.

Gegroet!

Gegroet!

Gegroet!

Magon wordt van alle kanten omringd en verklaart...

Ik heb belangrijk nieuws, heren! Het uur is gekomen om tot de aktie over te gaan!

Spreek!

Spreek!

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

Onze TEKEN-FILM

door

D. ATTANASIO

KOKO en PIERKE

!?

Zwijg, achter-lijke primitief!

Op jullie knieën voor een vertegenwoordiger van de beschaving!

BAF!

De beste oplossing is soms de benen te nemen... Laten wij er dus van onder muizen...

Oef! Ze hadden mij bijna liggen!

Hum! Wat is het water hier heerlijk! Ik ga een bad nemen!

JAPAAAAA!

JOEF
KLAK!

Ze zijn hier allemaal tegen mij in dit ongelukkig land!

Met dat alles was ik mijn schat bijna vergeten!

Waarom zou ik niet door de lucht reizen zoals Tarzan?...

1,2,3,...

JOHOWEEE

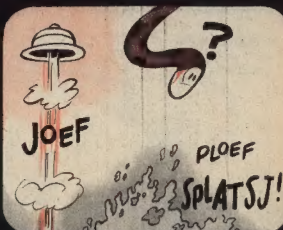

FORMIDAAABEL

En nu een andere!

En weer een andere! Maar die schijnt dikker!

En zo glad!

OEIE! Een slang!

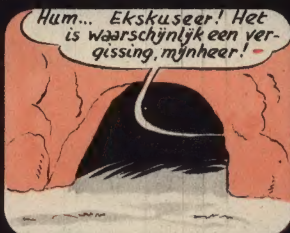

?
JOEF
PLOEF
SPLATSJ!

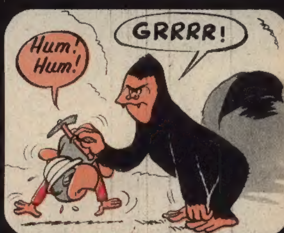

Nu heb ik een lekker bad genomen!
PFLPP...

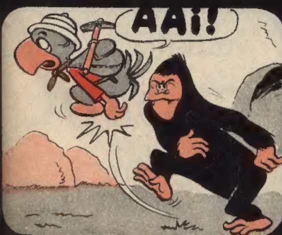

Ik heb bijna genoeg van dit vervloekte land!

Haa! Daar is een spelonk! Ik zal er vlug mijn boterham opeten!

Hier zal ik ten minste door niemand gestoord worden!

Hum... Ekskuseer! Het is waarschijnlijk een vergissing, mijnheer!

Hum! Hum!
GRRRR!

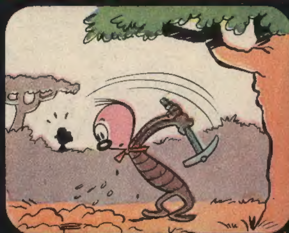

AAi!

PAF

Pff! Ik zal eens een handboek van goede manieren sturen naar die brutale kinkel!
SNIP

Wat mag dat lawaai betekenen?

Pierke!

Maar is dat een droombeeld!
Maar neen, ik ben het, Pierke!

Grrr!
Maar, Koko, je moet je niet kwaad maken! laten wij ons associeren, het zal sneller gaan...

Even later.....
He! Kijk eens daar!... Een gang!
Vooruit!

Ik word stilaan moe!
TTTT!

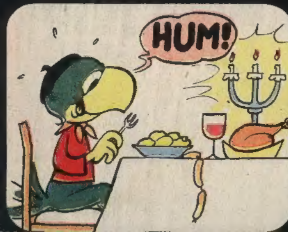

We zijn nu reeds dagen onderweg, en nog steeds niets te zien!
PFF

AAI!

DE SCHAT!
Ja, en een valluik!

WAT?

We zijn terug thuis?
Wel, ja!

HUM!

Zoek niet ver om het geluk te vinden, want: zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens!
EINDE

VOLGENDE WEEK :
GLOBUL
DOET
DE SCHOONMAAK